

РЕШЕНИЕ

№ 42885

гр. София, 21.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **238** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано по жалба на М. Е. З. с [ЕГН] от [населено място], чрез Адвокатско дружество "Г., И., А. и К.", представлявано от адв. Л. Л. - Г., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221321006749-091-001/15.08.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., в частта му, в която е потвърден с Решение № 1719/27.10.2022г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на Националната агенция за приходите на установените задължения за годишен и авансов данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за доходите от дейност, като едноличен търговец за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 5 342, 08 лв. и лихва в размер на 1 839,26 лв. задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. в общ размер на 22 178,28 лв. и лихви в размер а 6 758,52 лв., задължения по реда на ЗДДС за периодите от м. 04,2019 г. до м.12.2020 г., общо в размер на 24 942,88 лв. и лихви в размер на 5 897,15 лв. задължения по реда на КСО за вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ за самоосигуряващо се лице за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 5 810,14 лв. ведно с лихвите в размер на 2 073,39 лв., вноски за допълнително задължително обществено осигуряване/ДЗПО/ за универсален пенсионен фонд за самоосигуряващо се лице за периодите 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 2 037,93 лв., ведно с лихвата в размер на 742,06 лв. и за здравно-осигурителни вноски по реда на ЗЗО за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 2 031,87 лв. и лихва за забава за съответните периоди в размер на 702,97 лв. Твърди се ,че направените констатации и правни изводи в РА и в частта от Решението , с която

същият е потвърден за необосновани и направени в противоречие с материалния закон. Считат ,че РА се явява незаконосъобразен в оспорената част и моли за неговата отмяна На следващо място се иска отмяна на ревизионния акт. Претендират разноски.

Ответната страна – директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с изложените в постановеното от него Решение № 1719/27.10.2022г. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В рамките на проверката по чл.158 от АПК, съдът намира, че жалбата е редовна – подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения, както и допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.156 ал.1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.

По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предметът на служебна проверка съдът съобрази и приема:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р- 22221321006749-020-001/01.12.2021 г., връчена на 05.12.2021 г., изменена със Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221321006749-020-002/04.03.2022 г. ЗИЗВР № Р-22221321006749-020-003/04.05.2022 г., издадена от Й. Р. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощен съгласно заповед № 3-ЦУ-3455/30.11.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, Заповед № РД-01-787/8.11.2021 г. на и. д. директора на ТД на НАП С., заповед № 3-ЦУ-3287/08.11.2021 г. на зам. Изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на М. Е. З. за определяне на задълженията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г., за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г., за данък върху добавена стойност по ЗДДС за периодите от 22.04.2019 г. до 31.12.2020 г. и за осигурителни вноски за самоосигуряващи се лица за ДОО, ДЗПО за УПФ и ЗОВ за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ № Р-22221321006749-092-001/30.05.2022 г., срещу констатациите на който е подадено писмено възражение вх. № 59-00-558/27.07.2022 г., което е прието за частично основателно в мотивите на РА.

Ревизията приключва с РА №Р-22221321006749-091-001/15.08.2022 г., издаден от Й. Р. А. орган, възложил ревизията, и Н. В. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. – ръководител на ревизията.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения/ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221321006749-040-001/06.12.2021г. и изх.№Р-22221321006749-040-002/04.05.2020 г. Изисканите документи не са представени.

С протокол № Р-22221321006749-ППД-001/16.02.2022 г., са приобщени доказателства от контролно производство с УИН № П-22221321051120 на М. Е. З., описани в констативната част на РД/стр. 8/, между които извършени насрещни проверки на дружества „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК], „СПИДИ“ АД, ЕИК[ЕИК] и „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, изпратени ИПДПОЗЛ до М. Е. З. и др.

По данни от куриерски дружества „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК], „СПИДИ“ АД, ЕИК[ЕИК] и „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, М. Е. З. е извършвал регулярни продажби на разнородни стоки за дома, за които е получавал парични плащания от наложен

платеж и пощенски парични преводи чрез системите и партньорството на куриерските дружества. Установено е също, че лицето е получавало по личните си банкови сметки парични преводи от „ГРАБО МЕДИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК] с посоченото основание – „приход от ваучери“ и посочени получатели – „ФОРС-М“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от М. Е. З. и ЕТ „ГРАНД ФОРС ГРУП – ЛИДИЯ ЗАХАРИЕВА“, ЕИК[ЕИК], представлявано от Л. З. /майка на ревизираното лице/.

Установено е, че М. Е. З. е местно лице по смисъла на чл. 6 от ЗДДФЛ и като такава, следва да се облага за доходите си получени, както в страната, така и от чужбина. Съгласно данните в информационните масиви на НАП, лицето има вписани участия в търговски дружества като управител и едноличен собственик на капитала на „ГРАНД ФОРС ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и Ф.-М“ ЕООД. За ревизираните периоди, жалбоподателят не е бил нает по трудови правоотношения, липсват данни за сключени договори по извън трудови правоотношения и не е бил регистриран по ЗДДС. Няма регистрация като търговец в Търговския регистър. За ревизираните периоди, лицето не е подавало годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ, съответно не е посочило подлежащите на деклариране доходи за ревизираните периоди, респективно дължимия данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ, произтичащ, според приходните органи, от дейността на лицето и като едноличен търговец от регулярни търговски продажби на стоки, извършени чрез куриерски и пощенски услуги от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, „СПИДИ“ АД, и „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД.

На М. Е. З. е предоставена възможност за вземане на становище, с връчено по електронен път уведомление по чл. 124 от ДОПК изх. № Р-22221321006749-113-001/04.05.2022 г., с което е уведомен, че данъчната основа за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за ЕТ, данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, данък върху добавена стойност по ЗДДС, осигурителния доход за установяване на задължения по ЗОВ за УПФ – за самоосигуряващи се лица, ДОО – за самоосигуряващи се лица и Здравно осигуряване – за самоосигуряващи се лица за периодите, обхват на ревизията ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК във връзка с установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК – до започване на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация и са налице данни за укрити приходи или доходи, както и да предостави декларация по чл. 124 от ДОПК. В отговор на връченото искане не са представени документи и писмени обяснения.

По отношение на задълженията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, и „СПИДИ“ АД, като е изискана информация под формата на справка за изпратени и получени от ревизираното лице пратки, за изплатените суми по наложени платежи и пощенски парични преводи, сключени договори, споразумения и др.

До „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД са изготвени ИПДПОТЛ изх. № Р-22221321006749-041-001/17.02.2022г ., изх.№ Р-22221321006749-041-004/28.02.2022г.,изх.№Р-22221321006749-041-005/07.03.2022 г., изх. № Р-22221321006749-041-006/14.03.2022 г. В отговор е получена информация в електронен формат – таблици във формат *xls., снимки и уведомителни писма. Получените файлове съдържат информация относно всички изпратени пратки от името на ревизираното лице за периодите, обхват на ревизията, всички получени пратки, изпратени парични преводи, получени наложени платежи, получени парични преводи, снимки на документи /разходни касови ордери/. Съгласно представените писмени обяснения, в базата данни на куриерското дружество съществува клиентски картон на М. Е. З., но не е сключен договор с лицето.

До „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД е изготвено ИПДПОТЛ изх.№ Р-22221321006749-041-002/17.02.2022 г. В отговор са представени таблици във формат *xls., съдържащи информация за изплатени наложени платежи на ревизираното лице, справка с пратка на М. Е. З. за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г., договор между куриерското дружество и ревизираното лице, заедно с анекси, общи условия и допълнително споразумение, тарифи и изисквания за пратките, копия от фактури, издадени въз връзка с предоставени услуги, сканирани разходни касови ордери и др.

До „СПИДИ“ ЕАД са изготвени ИПДПОТЛ изх.№ Р-22221321006749-041-003/17.02.2022г. и изх. №Р-22221321006749-041-019/19.04.2022 г. В отговор е получена информация за всички пощенски пратки на ревизираното лице, изплатени наложени платежи; пощенски пратки, изплатени суми по банкова сметка на ревизираното лице и договор с ЕТ „ГРАНД ФОРС ГРУП – ЛИДИЯ ЗАХАРИЕВА“

Изготвено е ИПДПОТЛ до „СУПЕРХОСТИНГ.БГ“ ЕООД и „РЕГИСТЪР.БГ“ ООД, с което е изискана информация и документи относно лицето, на което са предоставени хостинг услуга за акаунт, асоцииран с домейн <http://stopshop.bg>, за регистрация и поддръжка на въпросния домейн, копия на издадени фактури, договори и др.

От страна на „СУПЕРХОСТИНГ.БГ“ ЕООД са представени копия на фактура №[ЕГН]/19.03.2021 г., издадена от „ИНТЕРНЕТ КОРПОРЕЙТЕД НЕТУЪРКС“ ЕООД И „ГРАНД ФОРС ГРУП“ ЕООД. Относно домейн „stopshop.bg“ и писмени обяснения, съгласно които лицето, администриращо въпросния домейн е М. З. с електронен адрес – marian [електронна поща]

От „РЕГИСТЪР.БГ“ ООД са представени заявка за регистрация на домейни в областта „bg“ №348759/19.03.2021 г. от „ГРАНД ФОРС ГРУП“ ЕООД, представлявано от М. Е. З., за домейн - „stopshop.bg“, придружена от пълномощно от 19.03.2021 г. , дадени от ревизираното лице в качеството на управител на „ГРАНД ФОРС ГРУП“ ЕООД за „ИНТЕРНЕТ КОРПОРЕЙТЕД НЕТУЪРКС“ ЕООД да го представлява пред Регистъра на домейни в областта „bg,, и подобластите „Registar.bg“ и „Имена.бг“.

Предвид събраните доказателства от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД и „СПИДИ“ ЕАД е констатирано, че за ревизираните периоди, М. Е. З. в качеството на физическо лице е изпращал регулярно и ежесечно множество стоки за дома /масажор, везна, тример, маша, ютия, цветни лещи, фритюрник и др./ до различни клиенти на територията на България, за които с куриерски и пощенски пратки от горепосочените дружества са събрани и изплатени на ревизираното лице суми от наложени платежи и пощенски парични преводи.

Изготвено е ИПДПОТЛ изх. № Р-22221321006749-041/18.04.2022г. до „ГРАБО МЕДИЯ“ АД, с което са изискани документи и обяснения във връзка с извършени преводи по лични банкови сметки на ревизираното лице, с посочени получатели „ГРАНД ФОРС ГРУП“ ЕООД, „ФОРС-М“ ЕООД и други лица. В отговор са представени договор от 17.06.2017 г., сключен с „ФОРС-М“ ЕООД, представлявано от М. Е. З., с предмет – отдаване под наем на виртуално пространство за публикуване на оферти за предлаганите от „ФОРС-М“ ЕООД, в качеството му на търговец, стоки и/или услуги на промоционални цени, при условията на договор за продажба от разстояние по смисъла на чл. 45 и сл. от Закона за защита на потребителите. Към договора са приложени общи условия и доклади в таблична форма за извършените през ревизираните периоди транзакции, съдържащи информация за дата, наредител, получател, номера на банкови сметки на наредителя и получателя, основания за превода и преведени суми. Видно от представените писмени обяснения, подробно е изяснен предметът на дейност и начина на работа на „ГРАБО МЕДИЯ“ АД чрез информационната платформа „Grabо.bg,,. Посочено е, че всички плащания по сметки на

търговеца се извършват единствено по банков път. За проверявания период „ГРАБО МЕДИЯ“ АД няма сключени договори с М. Е. З., в качеството му на физическо лице. Дружеството има сключени договори с „ФОРС-М“ ЕООД и с ЕТ „ГРАНД ФОРС ГРУП – ЛИДИЯ ЗАХАРИЕВА“. Констатирано е, че ЕТ „ГРАНД ФОРС ГРУП – ЛИДИЯ ЗАХАРИЕВА“ е представявано от майката на ревизираното лице, като за процесните периоди не е извършвала търговска дейност съгласно подадени Годишни финансови отчети /ГФО/ и декларация за липса на дейност в Агенция по вписванията. Не са подавани и ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Констатирано е, че приходите от продажба на ваучери от „ГРАБО МЕДИЯ“ АД са постъпвали по личната банкова сметка на ревизираното лице, въпреки че договорите са сключени с ЕТ „ГРАНД ФОРС ГРУП – ЛИДИЯ ЗАХАРИЕВА“ и „ФОРС-М“ ЕООД. Последното не е декларирано извършвана търговска дейност за ревизираните периоди, съгласно публикувани ГФО и декларация за липса на дейност в Агенция по вписванията, нито са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Предвид изложените обстоятелства е прието, че получените суми от горепосочените доставчици представляват доходи за ревизираното лице.

Формиран е извод, че ревизираното лице е извършвало регулярни търговски продажби на стоки, в т.ч. предлагани за продажби чрез публикуване на обяви в различни интернет страници, от които е получавал парични плащания от наложен платеж, пощенски парични преводи и платени суми по банков път, чрез системите и партньорството на цитираните дружества. Предвид изложеното е прието, че ревизираното лице е действало като търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 от Търговския закон/ТЗ/. Посочено е, че на основание чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ, ако физическо лице е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като едноличен търговец, доходите от стопанската му дейност се облагат по глава пета, раздел II от закона, т.е. смятат се за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец. Съгласно чл. 26 от ЗДДФЛ облагаемия доход от стопанска дейност като едноличен търговец е формираната по реда на Закона за корпоративното облагане /ЗКПО/ данъчна печалба, а годишната данъчна основа се определя по реда на чл. 28 от ЗДДФЛ и подлежи на деклариране с ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ.

След обобщаване на информацията от електронните файлове и доказателствата, предоставени от горепосочените дружества и след анализ на банковите извлечения на ревизираното лице е установено, че на М. Е. З. са изплатени суми по години, както следва:

- От „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД: през 2015 г. сума общо в размер на 16 907,47 лв., през 2016 г. сума общо в размер на 13 901,90 лв., през 2017 г. сума общо в размер на 14 833,90 лв., през 2018 г. сума общо в размер на 29 280,28 лв., през 2019 г. сума общо в размер на 45 459,40 лв., през 2020 г. сума общо в размер на 66 369,33 лв.

- От „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД през 2015 г. сума общо в размер на 4 517,89 лв., през 2016 г. сума общо в размер на 9 453,60 лв., през 2017 г. сума общо в размер на 9 175,80 лв., през 2018 г. сума общо в размер на 4 678,30 лв., през 2019 г. сума общо в размер на 7 190,20 лв., през 2020 г. сума общо в размер на 9 306,70 лв.

- От „СПИДИ“ ЕАД през 2020 г. сума общо в размер на 13 872,60 лв.

- От „ГРАБО МЕДИЯ“ АД през 2015 г. сума общо в размер на 13 124,38 лв., през 2016 г. сума общо в размер на 30 923,12 лв., през 2017 г. сума общо в размер на 27 334,09 лв., през 2018 г. сума общо в размер на 12 240,59 лв., през 2019 г. сума общо в размер на 9 863,07 лв., през 2020 г. сума общо в размер на 12 455,39 лв.

Предвид гореизложените данни е формиран извод, че жалбоподателят е извършил продажби на стоки, за които е получил суми в размер по години, както следва:

През 2015 г. общо в размер на 34 549,74 лв.

През 2016 г. общо в размер на 54 278,62 лв.

През 2017г. общо в размер на 51 343,79 лв.
През 2018 г. общо в размер на 46 199,17 лв.
През 2019 г. общо в размер на 62 512,67 лв.
През 2020 г. общо в размер на 102 004,02 лв.

На тази база съдът съобрази и приема:

На първо място жалбоподателят не оспорва извършената от него продажба на вещи. Спори относно това, че макар и да е получавал различни средства чрез наложени платежи, М. З. е действал от името на търговците, които да посочени в основанието за превод в съставените платежни документи, а именно: “Форс -М“ ЕООД и ЕТ “Гранд Форс Груп- Лидия Захариева“. Твърди се ,че жалбоподателят не е действал от свое име и за своя сметка, същият е съхранявал средставата на :“Форс -М“ ЕООД и ЕТ “Гранд Форс Груп- Лидия Захариева“

Изследвайки твърденето на жалбоподателя съдът се запозна със съдържанието на акта и установи, че през периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г. М. Е. З. е извършвал регулярни търговски продажби на стоки, от които е получил парични плащания от наложен платеж и пощенски парични преводи чрез системите и партньорството на „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД.

За данъчните 2015 г., 2016г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. към времето на настоящото административно производство ревизираното лице не е подало ГПП по чл. 50 от ЗДДФЛ и съответно не е посочило подлежащите на деклариране доходи от периода, респ. дължимия данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ, произтичащ от дейността и като едноличен търговец от регулярните търговски продажби на стоки, извършени чрез куриерски и пощенски услуги от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, „СПИДИ“ АД, и „РАПИДО ЕКСПРЕС ЕНД ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД. Налице са недекларирани приходи и доходи за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 и 2020 г. от търговска дейност – продажби на разнородни стоки за дома, доставяни чрез оператор на куриерски и пощенски услуги и получени приходи чрез наложен платеж и пощенски парични записи.

Видно от приетото по делото и кредитирано от съда заключение по съдебно-счетоводна експертиза наличностите по описаните данни за отделните банкови сметки титуляр М. Е. З. са както следва:

BG41KORP92204042574501 31.12.2014 5 783,91

BG41KORP92202042574501 31.12.2014 0,00

BG86BPBI794020059109301 31.12.2014 0,00

[банкова сметка] 31.12.2014 130 634,58

BG47BGUS 91602001176400 15.09.2010 0,00

BG29BGUS 91602401176400 17.10.2011 0,00

BG74BGUS 91601401176400 17.10.2011 0,00

[банкова сметка] 16.05.2014 9,82

BG84CECB 97902482588700 31.12.2014 64 807,34

BG59CECB 97902482588700 25.09.2014 1 636,52

[банкова сметка] 31.12.2014 1 951,10

Обща сума наличности по описаните банкови сметки е 204 843,27 лева.

Ревизираното лице се е разпоредило със сумите чрез изтеглянето им ли извършване на разплащания към трети лица, различни от лицата по предоставените от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД клиентски картони. За сумите, постъпващи по банковата сметка на жалбоподателя няма предоставена информация относно предаването им на представители на съответните юридически лица. РЛ не е подавало ГДД за 2015 г., 2016г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

Спорът по делото е дали тези суми съставляват доход подлежащ на облагане по ЗДДФЛ за периодите 2017 г., 2018 г. и 2019 г., ведно със съответните лихви, ДОО за самоосигуряващи се, ЗО за самоосигуряващи се и УПФ за самоосигуряващи се за данъчни период от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. и лихвите за забава за съответните периоди.

Настоящият състав констатира, че както в хода на ревизионното производство, така и при оспорването на РА по административен и съдебен ред от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, че така посочените суми са необлагаеми по смисъла на чл. 13 ЗДДФЛ, респ. че с тези средства лицето се е разпоредило в полза на конкретни юридически лица, спрямо които същият е действал като посредник. Приетата по делото нотариално заверена декларация от Л. З., в качеството ѝ на ЕТ „Гранд Форс Груп – Лидия Захариева“, заверено на 31.01.2024г от нотариус И. П. №620 по регистъра на Нотариалната камара, с район на действие СРС не е подкрепена с счетоводни документи на ЕТ „Гранд Форс Груп – Лидия Захариева“, от които да се направи извод, че парични средства, които са посочени в приходни касови ордери подробно описани в декларацията на л.238 от делото, том I, получени от М. З. са за сметка на едноличния търговец.

Съобразно чл. 2 от ЗДДФЛ обект на облагане по този закон са доходите на местните и чуждестранните физически лица. Доходите могат да бъдат с различни източници - чл. 10, ал. 1 от ЗДДФЛ, като с аргумент от чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ изброяването на източниците не е изчерпателно. От разпоредбите на чл. 2, 3 и 10 ЗДДФЛ следва разбирането за дохода като положително изменение в имуществото на физическото лице. Както е посочено и в мотивите на Тълкувателно решение № 11 от 03.12.2021 г. на ВАС, по т. д. № 3/2020 г. систематично разпоредбата се намира в раздел VI - доходи от други източници, като в т. 1 до т. 5 са посочени видовете източници, а в т. 6 е предвидено източникът да е различен от посочените, но установен като такъв. Следва да се приеме, че с постъпването на посочените парични средства в патримониума на ревизирия субект се е увеличило неговото имущество и това увеличение представлява доход по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ, който доход се квалифицира като такъв по чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ, участва при формиране на

данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и се облага с данък върху общата годишна данъчна основа по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ. Разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ не съдържа изискване за установяването на конкретното правоотношение, в рамките на което е получено съответно имуществено благо. Възприемането на противното всъщност би обезсмислило посочената правна норма, чиято цел е, предвид многообразието на правоотношенията, в които встъпват субектите на облагане, ясно да посочи, че източниците на облагаемите доходи по смисъла на ЗДДФЛ са неизчерпателно изброени. Принципно верни биха били разбиранията на жалбоподателя, ако по делото липсваха доказателства за получаването на коментираните парични средства в патримониума на ревизираното лице, а безспорно доказателства за това са налични по делото – неоспорените от З. извлечения от собствените му банкови сметки. При това по общото правило на чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. и с чл. 144 от АПК и § 2 от Допълнителните разпоредби на ДОПК М. З. следва да установи в условията на пълно доказване избраната от него защитна позиция, т. е. наведените фактически твърдения за изключване квалифицирането на полученото като доход.

Практиката на Върховния административен съд е последователна в разбирането, че наличието на едно от основанията, изброени в чл. 122, ал. 1, т. 1 - 8 ДОПК, е достатъчно за провеждане на ревизията по особения ред и формиране на данъчната основа по чл. 122, ал. 2 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 ДОПК органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, при наличието на някое от лимитативно изброените в същата разпоредба обстоятелства. В случая е установено хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 6 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред, а именно: т. 2 налице са данни за укрити приходи или доходи, както и т. 6 - данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция по чл. 28. Настоящият състав намира, че в случая законосъобразно ревизията е проведена по т. нар. особен ред, предвид наличието на горепосочените хипотези. Разпоредбата на чл. 124, ал. 2 ДОПК въвежда оборима презумпция, че в производството по обжалване на ревизионния акт при извършена ревизия по чл. 122 ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Следователно, в тежест на органите по приходите е да установят наличието на основание за облагане по аналог, а в тежест на ревизираното лице е да установи, при условията на пълно насрещно доказване, твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта и да обори въведената от закона презумпция. В случая е спазена нормативно регламентираната процедура за това по чл. 124 от ДОПК - задълженото лице е уведомено по предвидения в закона ред и от

него е изискано да декларира точният размер на доходите и извършени разходи за ревизирания период с декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. Доказателства в тази насока не са ангажирани от РЛ с възражението срещу РД, жалбата до директора на Д „ОДОП“ – С., както и в настоящото съдебно производство.

Възприетият от ревизиращия екип подход за установяване на облагаемата основа в случая не е в противоречие с принципите на обективност и служебно начало съгласно ДОПК. Предоставената възможност на задълженото лице да обоснове надлежно твърденията си гарантира правото му на защита и предполага обективност на крайните изводи на органите по приходите, доколкото същите са в пълно съответствие с фактическата обстановка. Именно по отношение на въпросните обстоятелства във връзка с източниците на доходи и разполагаеми средства у З. , за които и самото ревизирано лице не е представило логични обяснения и доказателства е приложима разгледаната оборима презумпция на чл. 124, ал. 2 ДОПК. Да се направи противен извод означава да бъдат отчетени единствено благоприятните за лицето обстоятелства относно наличие на други взаимоотношения между РЛ и юридическите лица във връзка, с които З. е получавал сумите установени в РД и РА. Съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 2 ДОПК: лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. Така съгласно ал. 4 на чл. 37 ДОПК, в случай че субектът не представи изискани доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства. Ако поисканите доказателства бъдат представени до издаването на акта или документа, а в ревизионното производство - до изтичането на срока по чл. 117, ал. 5, органът по приходите е длъжен да ги обсъди.

Ревизираното лице е разполагало с процесуална възможност, в хода на ревизията, вкл. и в хода на производството по обжалване на ревизионния акт да опровергае установените фактически констатации, като ангажира съответните доказателства, във връзка с обективно осъществения данъчен фактически състав и докаже, чрез проведено пълно насрещно доказване, че размера на облагаемата му данъчната основа е различен, респективно, че разходите са покрити от доходи. Това не е сторено и хода на съдебното производство.

По гореизложените мотиви съдът намира, че обжалваният ревизионен акт в оспорената част е законосъобразен, а жалбата – неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В съдебното заседание по делото ответника е поискал присъждане на юросконсултско възнаграждение, без да конкретизира и обоснове претенцията си по размер. Отчитайки това му право съобразно чл.161 ал.1 изр. трето ДОП съдът

съобрази:

Позоваването и присъждане на разноски на приходната администрация в размера на минималното възнаграждение за един адвокат, респ. по реда на Наредба 1/2004 за заплащане на адвокатската работа е необосновано.

С решение от 25 януари, 2024 г. по дело C-438/22, „Ем акаунт БГ“ ЕООД, ECLI:EU:C:2024:71, Съдът на ЕС постанови, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочени член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

Успоредно с това, националният съд не следва да се счита обвързан от минимални размер на разноските, изчислени съобразно минимума по Наредба № 1/2004 г., предвид антиконкурентна същност на подзаконовия акт. Новоприетата Наредба № 1/2024 изразява ясно принципа, че размерът на възнаграждението за оказваната от адвоката правна помощ се определя по свободно договаряне въз основа на писмен договор с клиента/чл.1 от Наредбата/. От своя страна чл.2 ал.1 Наредбата предвижда, че при липса на писмен договор възнаграждението се определя от адвокатския съвет съобразно критериите, предвидени в тази наредба.

Дори тези две встъпителни разпоредби очертаващи приложното поле и механизма на определяне възнаграждения изключват възможността за автоматично прилагане на Наредбата спрямо данъчната администрация. Още повече, че видно от мотивите към приемане самата Наредба същата създава ориентири, а не стандарти на възнаграждението, при запазване водещ принцип - свобода на договаряне.

В настоящият казус нормата на чл.161 ал.1 изр. второ от ДОПК цели да създаде равнопоставеност между приходната администрация и адвокатите предвид материалният интерес на спора. В този смисъл ориентирите по Наредбата не следва да се прилагат без конкретна обосновка, както спрямо адвокатите, така и спрямо ответника - приходната администрация. Конкретни съображения как и защо е формирана тази себестойност на труда, обективиран в процесуалното представителство на ответника – липсва. Всъщност липсва каквато и да била обосновка на претенцията в тази връзка.

Практиката на СЕС е ясна, недвусмислена и императивна и поражда задължение за националния съдия за произнасяне в унисон с нея, независимо от това дали е възражение за прекомерност, най-малкото защото по същество СЕС постановява, че всяко позоваване на автоматизъм, изключващ свободата на договаряне, при определяне размерите на възнаграждението разкрива антиконкурентна същност.

Респ. тази наредба не може и не следва да бъде годин, обвързващ съда, норматив за присъждане на възнаграждение за процесуално представителство. Водещи са себестойността на труда и свободата на договаряне.

Отчитайки, че юрисконсултите не осъществяват самостоятелно и по занятие, а в полза, от имено на и по силата на трудов договор, процесуално представителство, съдът счита, че приложими са нормативите по Наредбата за правната помощ.

В този смисъл претенцията на ответника и автоматичното позоваване на Наредбата е необосновано.

Ето защо и в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 24 изр. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на ответника следва да се присъди сумата от 360лв. Разпоредбата на чл.25 ал.2 от НЗПП предвижда възможност за увеличаване размера на възнаграждението с оглед материалния интерес, каквато претенция обаче не е отправена, респ. съдът не следва да се произнася служебно.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, Административен съд –София град, Трето отделение, 66 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Е. З. с [ЕГН] от [населено място], , ж.к „Н. „[жилищен адрес] ,ап.21 чрез Адвокатско дружество "Г., И., А. и К.", представлявано от адв.Л. Л. - Г., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221321006749-091-001/15.08.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., в частта му, в която е потвърден с Решение № 1719/27.10.2022г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на Националната агенция за приходите на установените задължения за годишен и авансов данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за доходите от дейност, като едноличен търговец за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 5 342, 08 лв. и лихва в размер на 1 839,26 лв. задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. в общ размер на 22 178,28 лв. и лихви в размер а 6 758,52 лв., задължения по реда на ЗДДС за периодите от м. 04,2019 г. до м.12.2020 г., общо в размер на 24 942,88 лв. и лихви в размер на 5 897,15 лв. задължения по реда на КСО за вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ за самоосигуряващо се лице за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 5 810,14 лв. ведно с лихвите в размер на 2 073,39 лв., вноски за допълнително задължително обществено осигуряване/ДЗПО/ за универсален пенсионен фонд за самоосигуряващо се лице за периодите 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 2 037,93 лв., ведно с лихвата в размер на 742,06 лв. и за здравно-осигурителни вноски по реда на ЗЗО за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 2 031,87 лв. и лихва за забава за съответните периоди в размер на 702,97 лв. като незаконосъобразен и издаден при допуснати процесуални нарушения..

ОСЪЖДА М. Е. З. с [ЕГН] от да заплати на Национална агенция за приходите разноси по делото в размер на 360лв. /триста и шестедест лева /.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия: